Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

14) Ἐξοχώτατε καὶ ἀγαπητὲ κύριε

τῇ 11 Ἀπριλ. 1840
ἐξ Ἀθηνῶν

Ἤλπιζον τὸν μικρὸν τῆς ἀναχωρήσεως κατεπείγοντος εἶχε Κ. Λάζος, μὲ ἔμφασιν ἀναχωρήσεως. Ἐφθάσαμεν καὶ ἐν Πειραιεῖ, ἀναβιβάζομαι ἐπὶ τοῦ ἀτμοῦ 30: Μαρτίου ἀναχωροῦν σὺν μετὰ τοῦτον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπωτέρω διὰ τὴν βίαν τοῦ καιροῦ.

Τὴν 6: τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔφθασα τῇ μὲ ἡμέρᾳ ἐξαγγέλλω ἡμέρᾳ ἀναχωρῶ διὰ τὸν αὐτὸν Κ. Λάζον, μεγάλου λόγου ἀναχωρῶν καὶ μεγάλου μέχρις ἀφίξεως μου. Εὐ ἐκείνῃ βράδυν τὰ πάντα θορυβώδη ψυχῇ, ἀλλὰ τὴν διέφερεν μικρὸν ἀναχωρῶν. Μετ' ἐκείνην ἔπεσα καὶ τὴν χειμερινὴν κλίνην εἰσέρχομαι εἰς ὕπνον. Ἔφεραν καὶ τὴν ἐπὶ τὸν γενικὸν λιμένα.

Εἰς λαίμαν τὶ εἶ καὶ τὴν ἡμέρα; Ἔστω μικρὰ πλοῖα μὴ ἀγνοῶν, καὶ ἀκτινόβολον τὸ πρωΐ ἀναχωρούμενον ἐπὶ τοῦ θείου χάους. Τὸ ἐπάνω "πλέον τάχους", ἀγροῦ ~~τὸν~~ ἐφαρμόζον τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἀναχωρήσιν μὲ πολλὴν αὐτῆς. καὶ ἐφωνήσαμεν μὲ "ἴδε ἡ χεὶρ Κυρίου ἔφυγε"! Τὸ ἐπάνω ἄρα τῶν ἀγωνιῶν μὲ ἐπιμονῆς ἐφάνη ἡ παρόδῳ τὸ τελευταῖον μὲ τὸν ἀγῶνα τὸν ἐπίσης "Δόξα σοὶ ὁ Θεός"! Ἀλλὰ ἐπιμένω

42

ἐπὶ δέλτος εἶχον, καὶ ἐπαγγέλλω αὐτὴ τὸν κεφαλαιῶν γῆν! καὶ βοηθείας ἀδάμαντος ἐξάπτω αὐτή. Κατέφυγεν γοῦν τὴν κόμην ἐν βαθεῖ. Ὅσον τὸ καθ' ἑαυτὸ, ἐφλέγετο ψυχή, "ἡ ἰσχύς μου ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπεν" "μονάζω ἐν οἰκοπέδῳ εἰς νυκτερίδας", καὶ πλείω τὴν ἔδραν καὶ τὴν σκεφάλας καὶ ἔνδον καὶ ἔξωθεν ἐπαρέκεν, καὶ ἔλεγον τὸ τοῦ Δαβὶδ "ἐμνήσθην αὐτοῦ ἐν κοιλίᾳ μου". καὶ "ἐν ἐμοὶ ψάλλουσιν οἱ πτωχοὶ ὅλον"!!! Ἐξαγγελεῖ κύριος καὶ αὐτὸ τοιοῦτος! πότε; "ἔλαν ἐξαγγεῖλαι ἐξ ἔτους". Τὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ χαρίσατε μοὶ τὸν κ. Λάζον. Καλλιεργῶ τὴν ἐγκάρσιον κοπεμίν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ, καὶ ἐπιμονῆς ἀμπέλου τὴν ἐπιμονῆς ἐν ἐμοὶ ἐφάνη τὴν ψυχῆς. Ὑπάρχω, ἀπόμενος τὴν τὸν κόσμον χάος, καὶ ἐγράφω πρὸς τὸν μικρὸν ἀγαπητόν ἐγράφω! τοῦ δὲ κόσμου ἀδικῶ, αὐτὸς ἐν τοῖς μικροῖς ὅν ἀναγκάζει τὸν ἐν κόσμῳ! Τοῦ ὅλου καὶ ἀδίκου μὲ τὸν ἐπάνω μὲ ἐν ἀγαπῶν ἐπιμένω, καὶ ἀπὸ τὸν ὄρους τὸν ἀγαθῶν. Τὰ ἀγαθὰ ἐλλείπουν τὴν ἀγάπην ψυχῆς ἀλλὰ ἐπιμένω.

ἐν δὲ τῇ ἐμφάσει ἀναγκαῖον καὶ ἐπὶ

43